

Příprava

Letos jsem navrhovala místo dovolené já. Jelikož jsme ještě nikdy nebyli na dovolené v Polsku, uvažovala jsem o této zemi. A jednou z nejznámějších turistických lokalit jsou Mazurská jezera. Recenze, které jsem četla, vyznívaly dobře. Jelikož břehy jsou často porostlé rákosím a ze břehu je k jezerům horší přístup, vybrala jsem obytnou loď. Zkušenosti jsme už měli, před několika lety jsme byli na lodi v Holandsku. Trochu jsem si zagooglila a pak přes <https://www.happycharter.com/cs> jsem vybrala loď Weekend 820. Důležité bylo, že u ní bylo uvedeno „bez řidičského oprávnění“ - to znamená, že nepotřebuji žádné povolení či zkoušky. Vlastní pronájem jsem pak vykomunikovala anglicky s polským pronajímatelem.

Sobota

Jelikož nás čekala dlouhá cesta s minimálním odhadem 10 hodin, vyrazili jsme ráno v 5:00. První část cesty vedla po dálnici do Liberce, pak asi 50 km mimo dálnici a potom jsme již najeli na polské dálnice a kolem Wroclavi a Lodže dojezdili do Varšavy. Ve Varšavě jsme na nádraží nabrali Mirka. Přestože nádraží Warszawa Zachodnia vypadalo, že je přece jen mimo centrum, cvrkot tam byl velký a zorientovat se i zaparkovat nebylo snadné. Při výjezdu z Varšavy se nám podařilo minout správnou odbočku a tak jsme trochu zakufrovali. Měli jsme jen jednoduchou navigaci v tabletu, která neznala aktuální uzavírky, a tak nebyla schopná vždy správně navigovat, ale přesto jsme se z Varšavy vymotali a vyrazili na sever. Trasa Ostroleka – Myszyniec – Mragovo byla zpestřena dalšími uzavírkami a objíždkami. Nakonec po celkových 12 hodinách jsme dorazili do cíle v Rynu. Martin a Majka už tam byli a dle naší předchozí domluvy převzali loď. Byl totiž ve výhodě. Na cestu vyrazili už v pátek, přespali v Lodži a v sobotu jeli výrazně kratší cestu než my. V přístavu jsme se nalodili, seznámili se s lodí, Martin s Mirkem ještě dojezdili autem do města vybrat zloté a koupit náhradní benzín do kanystru.auta jsme nechali na parkovišti, a protože už bylo hodně hodin, navečeřeli jsme se v bufetu v kempu a přespali sice na lodi, ale ještě ve výchozím přístavu. Loď byla sice starší, a tak měla pár vad na kráse, ale z našeho pohledu šlo o nepodstatné maličkosti (nefunkční některé panty na skříních a některé patenty na plachtě přes zadní část lodi).

Neděle

V neděli jsme se na lodi nasnídali a za krásného počasí, které vydrželo celý týden, vyrazili na jezera. Z Rynského jezera jsme propluli do jezera Talty a pak několika kanály do jezera Szymon. Tam se dle mapy měla nacházet plavoucí restaurace. Restaurace tam byla, ale bohužel zrovna nebyla v provozu. Jeli jsme dál a podle mapy měla být další restaurace na břehu jezera Jagodne u obce Prażmowo. Opět jsme měli smůlu. Vesnice tam byla, po nějakém obcerstvení ani stopa. Až další pokus už u vjezdu do jezera Niegocyn vyšel. Obědvali jsme v Bogaczewu. Po obědě jsme popojeli na jižní část jezera Niegocyn a tam jsme zakotvili, protože to vypadalo, že se blíží bouřka. Nic velkého to sice nebylo, ale v noci zapršelo a my jsme poprvé a naposledy měli zataženou plachtu před zadní část lodi. Jediným problémem, který jsme řešili, byli komáři. Ráno nás svým otravováním vzbudili v 5 hodin. To se nám nelíbilo a tak jsme zavedli protikomáří opatření (moje pareo jako protikomáří síťky). Další dny už jsme mohli spát, jak dlouho jsme chtěli.

Pondělí

V pondělí ráno už bylo zase krásně a my vyrazili přes jezero do Gizycka. Tak jako každé ráno bylo jezero téměř bez plachetnic, ale zato jsme potkali spoustu ptáků. Zakotvili jsme v Gizycku v přístavu, až později jsem si všimla, že oficiálně patří k restauraci a ta buď vybírá dost vysoké poplatky nebo kotvení podmiňuje zakoupením oběda. Šli jsme kolem kanálu až k otáčecímu mostu, který byl zrovna otevřen pro chodce a přešli na druhou stranu. Potom jsme pokračovali kolem zámku (který nyní slouží jako hotel), kasáren polské armády a zábavního sportovního centra (vodní lyže, lanový park) až k tvrzi Boyen. Tato poměrně rozsáhlá tvrz byla postavena v 19. století na strategickém místě mezi jezery Kisajno a Niegocin. Jako pevnost sloužila v 1. světové válce. Ve 2. světové válce sloužila německé armádě a byla v ní umístěna nemocnice. Po prohlídce pevnosti jsme doplnili zásoby v místní samoobsluze, naobědvali jsme se v pizzerii, kde nám společnost dělali vrabci, a pak jsme se vrátili k lodi. Tentokrát to nešlo přes otáčecí most, kterým právě proplouvaly lodě, ale použili jsme jiný most v blízkosti. Odvázali jsme loď, vyjeli jsme na jezero, vykoupali jsme se a zařadili jsme se do fronty lodí, co čekaly na otevření mostu (který se mezitím zase pro lodě zavřel). Po nějaké době čekání jsme mohli pokračovat kanálem do jezera Kisajno. Když jezero Kisajno plynule přešlo v jezero Dargin, začali jsme se dívat po místě k přenocování. Na jižní straně jezera mělo být místo k zakotvení, ale ukázalo se, že je naše mapa zastaralá a že se z toho stalo menší tábořiště se sociálním zařízením, ale také s poplatkem. Poplatek byl velmi malý a tak jsme zakotvili. Ukázalo se, že večer tam mají dokonce otevřenu miniprodejnu.

Úterý

V úterý ráno jsme přepluli Dargin a malé nenápadné Kirsajty a pokračovali přes jezero Mamry do jeho severozápadní části, kde jsme měli v plánu navštívit Mamerki – bunkry z 2. světové války. Zastavili jsme u břehu. Ukázalo se, že je tam nějaký kemp, takže jednak se dalo velmi příjemně z lodi vystoupit, ale na druhou stranu si za to v kempu nechali zaplatit. Mamerki byly v meziválečném období pruské (tj. německé) území. V období 2. světové války odtud Němci řídili akce na východní frontě. V hlavní skupině bunkrů jsou vystaveny makety a popisky, které toto období připomínají. Tak jsme se dozvěděli, že na Mamerkách byla uložena Jantarová komnata a poté, co se ztratila, připomíná jí tam její

kopie. Stejně tak pro nás bylo nové, že Němci plánovali na Mamerkách vyrábět ponorky a vybudovat pro ně kanál do Baltického moře. Tento plán však nestačili realizovat. Další exponát připomínal, že to byli polští matematici, kteří již v roce 1932 objevili postup, jak prolomit Enigmu (kód, kterým se německá armáda domlouvala). Po napadení Polska se tato informace dostala do Francie a Anglie, kde Alan Turing prolomil i postupná vylepšování Enigmy a zasloužil se tak o to, že spojenci měli předem přehled o německých operacích. Pěkně to popisuje film Kód Enigmy z roku 2014. Součástí Mamerek bylo i muzeum s maketami bitev u Kurska a Stalingradu a vyhlídková věž. Bunkrů tam bylo velké množství, všechny jsme neprocházeli, většina byla nepoužívaná a neosvětlená. Bohužel jsme neměli baterky – hodily by se. Po prohlídce jsme odjeli na pozdní oběd do městečka Wegorcewo. Z Wegorcewa jsme se jeli podívat na menší jezero Swiecajty. Blížil se večer, když jsme dojeli na jeho konec, kde byl nějaký kemp v dědině Ogonki. Cena nás nemile překvapila – za 6 osob a loď jsme na jednu noc zaplatili 115 zlotých (téměř 700 Kč), což na polské poměry bylo nezvykle mnoho. Nicméně se nám už nechtělo hledat jiné kotviště a tak jsme tam zůstali.

Středa

Ve středu jsme se přes jezera Mamry, Kirsajty a Dargin vrátili do Gizycka, kde jsme chtěli pouze něco málo nakoupit a naobědvat se. Zakotvili jsme stejně jako minule, ale tentokrát nás tam výběrčí chytil a chtěl buď platit nebo navštívit jejich restauraci. Tak jsem zkusil poobědvat u nich. Byli trochu dražší než minulá pizzerie, ale měli jídlo dobré. Při vyplutí jsme poněkud více zápasili s kotvou zaseklou na dně přístaviště. Na další noc jsme si vybrali malý ostrůvek ve východní části jezera Niegocin. Ostrůvek měl velikost cca 400m x 50m a byli jsme tam sami.

Čtvrtek

Ve čtvrtek jsme měli v plánu dojet až k největšímu jezeru Sniardwy. Vraceli jsme se postupně přes jezera, kterými jsme již pluli. Když jsme se dostali do jezera Szymon, zjistili jsme, že plovoucí rybí restaurace funguje. Stavili jsme se tam tedy na oběd. Pak jsme postupně dojeli až do jezera Talty. Tak jako každý den jsme se několikrát vykoupali. Pokaždé jsme si k tomu vybrali volnější část jezera, kde nebyly jiné lodě, ale zůstávali jsme dál od břehu, kde voda nebyla zkalená pobřežní mělčinou. Vrátit se do lodi přes zadní stupátka bylo sice trochu náročnější především na ruce, ale všichni jsme to zvládali. Radek zkusil vylézt na loď i bez pomoci stupátka (inspirace filmem Open water II), ale zjistil, že je to opravdu obtížné a nepodařilo se mu to. V jezeře Talty jsme zamířili na jih a zanedlouho jsme již projížděli Mikolajki. Bylo tam na vodě docela živo: malé lodě, větší lodě, do toho nějaké šlapadlo, potkali jsme i říční policii. V Mikolajkách jsme prozatím nezastavovali, protože už bylo pozdě a chtěli jsme zakotvit blízko jezera Sniardwy. Navzdory mapě a GPS jsme přístaviště nemohli najít, zajeli jsme moc na jih k městečku Wierzba, ale nakonec jsme se zorientovali a úspěšně zakotvili. Večer jsme se prošli po okolí, bylo tam ještě obyčejné tábořiště pro místní, jezero vidět nebylo, ačkoliv jsme byli velmi blízko, ale bylo odděleno zřetelným valem.

Pátek

V pátek jsme nejprve vypluli na jezero. Ačkoliv bylo už cca 10 hodin, bylo téměř prázdné a ranní opar zakrýval protější břeh, připadali jsme si jak na moři. Opět jsme využili průzračné vody ke koupání a pak jsme se přesunuli do Mikolajek. Zakotvili jsme v přístavu a šli na prohlídku města. Mikolajki bylo malé příjemné městečko, které je turistické (nechyběly ani stánky s různými suvenýry), ale nebylo tam přeturistováno. Prohlédli jsme si město, zašli jsme na oběd do jedné z restaurací a v místním obchodě jsme doplnili zásoby na loď. Při další cestě jsme se opět pokochali pohledem na město a pak pokračovali jezerem Talty. Bylo odpoledne a počet plachetnic na vodě se zvětšoval. Se zájmem jsme pozorovali posádku jedné lodi, jak se snažila vytáhnout plachtu. Na lodi byl nápis „Jachtařská škola“, a tak není divu, že jim to moc nešlo a vytažení plachty si vyžádalo společné úsilí všech 4 námořníků a námořnic. Na poslední noc jsme si vybrali opět místo mezi rákosím, jen pár kilometrů před Rynem. Podle mapy měl být v okolí nějaký bunkr a tak jsme vyrazili na procházku s cílem ho najít. Cestou jsme viděli krásné šípkové růže, docela zajímavý vykotlaný strom, jablůň obsypanou jablky a vesnici s památníkem z 1. světové války. Za ní byl opravdu bunkr, ale nebylo snadné ho najít, protože byl pobořený a zarostlý. Myslíme si, že byl vybombardovaný, protože pohnout s tak silným kusem betonu není nic jednoduchého.

Sobota

V sobotu jsme jen dopluli do Rynu, naše věci přesunuli z lodi do aut, vrátili loď majiteli a vyrazili domů.